

Andrzej Marcinkian

Łagów, pow. Świebodzin

Informator Archeologiczny : badania 6, 69

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Nowo odkryte cmentarzysko położone jest na południowo-zachodnim skłonie rozległego wzniesienia, po obu stronach ulicy Spokojnej. Ogółem przebadano 280 m², odkryto 32 groby. Zalegały one na głębokości od 0,25 m do 0,45 m. Były poważnie zniszczone. Wyposażenie grobów stanowiły przede wszystkim wyroby ceramiczne. Na szczególną uwagę zasługują groby nr 5 i nr 11. Grób nr 5 zawierał w popielnicy 5 glinianych dwudzielnych form odlewniczych do wykonywania sierpów, grotów oszczepów, dęt i brzytw. Ponadto w grobie tym odkryto złom brązowy oraz czop gliniany do wykonywania tulejki. W grobie nr 11 odkryto brązową brzytwę, pasującą do negatywu formy odlewniczej odkrytej w grobie nr 5.

Badania będą kontynuowane.

LUBOSZYCE, pow. Lubsko

patrz
okres wpływów rzymskich

ŁAGÓW, pow. Świebodzin

Muzeum Ziemi Lubuskiej
w Zielonej Górze
Dział Ochrony Zabytków Archeologicznych

Badania prowadził mgr Andrzej Marcinkian.
Finansował WKZ w Zielonej Górze. Pierwszy
sezon badań. Osada otwarta ludności kultury
łużyckiej. IV-V okres epoki brązu.

Rozległa, ponad 4 ha licząca osada położona jest na silnie wyniesionym płaskowyzu, stanowiącym dział wodny między jeziorami Łagowskim i Trześniowskim. Badaniami objęto obszar 0,75 ara, w miejscu najbardziej niszczonej uprawą zbóż i roślin okopowych.

Osada zawiera jednolitą kolorystycznie i kulturowo warstwę o miąższości około 50 - 70 cm. W niej odkryto liczne fragmenty ceramiki, przepalane kamienie i nieliczne kości zwierzęce. Na głębokości około 60 cm, na tle calca wystąpiły zarysy ziemianek, półziemianek i jam o różnej funkcji. Większość z nich okolona była śladami po pionowych palikach. Dotyczy to zarówno obiektów mieszkalnych, jak i innych jam. Między nimi natrafiono również na pozostałości dwu ognisk z obudową kamienną i rumowisko pieca, przypuszczalnie garncarskiego. Sądząc z zachowanych fragmentów jak i nielicznych, całych naczyń, obiekt powyższy użytkowany był w IV i V okresie epoki brązu przez ludność uradzkiej grupy/ zachodniowielkopolskiej/ kultury łużyckiej.

Badania kontynuowane będą w następnych sezonach badawczych.